

מִשְׁגִּיחִין אַנְפִּין בְּאַנְפִּין לא היו אבא ואמא מסתכלים פנים בפנים אלא
היו אח' באח' כי אבא רחמים גמורים ואמא דינים ולכן זה הופך פניו לכאן וזה הופך פניו
לכאן, **וּבְגִין כֵּן, עֲלָמִין קִדְמָאִי אֶתְחַרְבוּ** ולכן העולמות הראשונים
שהם עולם הנקודים דהיינו השבעה מלכים, נחרבו ומתו כי יצאו מבינה שכולה דינים כי
היו הו' מלכים דינים תקיפין ומעורב בהם קלי', **וְעֲלָמִין קִדְמָאִי בְּלֹא**
תְּקוּנָא אֶתְעֵבִידוּ וזה מה שגרם שהעולמות הראשונים שהם השבעה מלכים
לא נעשו בבחינת תיקון של פרצוף אדם בשלשה קוין חח"ן בג"ה דת"י אלא יצאו נפרדים
בסוד רשות הרבים ולכן נחרבו. [ק] **וְהָהוּא דְלֹא הָוָה בְּתִקּוּנָא,**
אַקְרִי זִיקִין נְצוּצִין ואותם עולמות שהם השבעה מלכים שלא היו בסוד התיקון
שלא נעשו בצורת פרצוף אדם בתלת קוין אלא בחד סמכא נקראים זיקין שפירושו ניצוצי
אש כמ"ש בישעיה נ' "מאזרי זיקות" שפירש המצודות ניצוצות אש, **כְּהָאִי**
אוּפְנָא, מְרִצְפָא (ס"א מְרִצְפָא) וזה דומה לאומן חרש ברזל שמרדד טסי ברזל
על הסדן, **כֵּן אֶכְתֵּשׁ בְּמִנָּא דְּפִרְזָלָא** כאשר מכה בפטיש של הברזל,

אור הרשב"י

היינו בלא הכנה כפי שראינו כמה פעמים.
וכוונת הדברים, שבעולם התיקון נעשה ההכנה
ע"י זיווג ע"ב עם ס"ג דא"ק ונולד אור מ"ה
החדש שהוא בחינת זכר, והוא היה ההכנה
למלך הדר שלא ישבר כמו שראינו לעיל וז"ל:
והיא אתקיימת השתא בסטרא דדכורא
דשרייא עמה. ע"כ, אבל בעולם הנקודים שלא
היתה בחינת הזכר, לא היה קיום לכלים
ונשברו (ידיד נפש).

צריכין שהז"מ יעלו מ"ן כדי להחזירם פב"פ,
ובערך או"א הוא בערך זווג דאב"א, ועיין
(בשער יעקב ולאח פ"ב), וזהו שאמר עד לא
אברי עלמא שהם זו"ן הנקראים עולם, לא הו
אבא ואימא משגיחין אנפין באנפין.

[ק] יסוד הדבר הוא: כמו שראינו לעיל
שהכלים לא יכלו להתחזק באור שהיה בתוכם
ולכן הכלים האלה נשברו. וזהו ענין שבירת
הכלים, ר"ל שז' המלכים יצאו בלא תיקון,

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

אָפִיק זִיקִין לְכָל עֵיבָר נִיתוּזִים נִיצוּצוֹת וּמִתְפֹּזְרִים לְכָל צֶד, וְאַנּוּן
 זִיקִין דְּנִפְקִין, נִפְקִין לְהִיטִין וְנִהִירִין, וְדַעְכִּין לְאַלְתֵּר
 וְאוֹתָם הַנִּיצוּצוֹת שְׂיוּצֵאִים מֵהַכָּאָה זֹו הֵם יוּצֵאִים בְּתַחֲלִילָה לְוַהֲטִים וּמֵאִירִים אַבֵּל מִיד
 דּוֹעֲכִים וְנִכְבִּים וּמִתְבַּטְלִים. וְאַלִּין אֶקְרוּן עַלְמִין קְדָמָאִי וְהֵם נִקְרָאִים
 עוֹלְמוֹת הָרָאשׁוֹנִים, דְּהֵינּוּ הַשְּׁבַעָה מַלְכִים שְׁבַתְחִילָה כְּשִׁיצְאוּ הָאִירוּ וּמִלְכוּ וּמִיד נִתְבַּטְלוּ
 נִקְרָאִים עוֹלְמוֹת קְדוּמִים. וּבְגִין כֶּךָ אֶתְחַרְבוּ וְלֹא אֶתְקִימוּ מִפְּנֵי
 שְׂאוּ"א לֹא הָיוּ מִבְּחִינַת פָּנִים בְּפָנִים לִכֵּן נִחְרְבוּ וְנִשְׁבְּרוּ וְלֹא הִתְקִימוּ. וְלִכֵּן גַּם לֹא יֵצְאוּ
 בְּצוּרַת פֶּרְצוֹף חַח"ן בְּג"ה דת"י. עַד דְּאַתְתִּתְּקֵן עֲתִיקָא קְדִישָׁא,
 וְנִפִּיק אוֹמָנָא (ד"א מָאנָא) לְאוֹמְנוּתִיָּה עַד שְׁנַתְקֵן תַּחֲלִילָה עֲתִיקָא קְדִישָׁא
 שְׂהוּא א"א בְּסוּד פֶּרְצוֹף כַּעֲיֵן דְּכַר וְנוֹק' וַיֵּצְאוּ הָאוֹרוֹת מֵעַט מֵעַט דֶּרֶךְ צִינּוּרוֹת וּמַעֲבָרִים
 דְּקִים וְאוּ יֵצְא גַם הָאוֹמֵן לְאוֹמְנוֹתוֹ שְׂהוּא "בּוּצִינָא דְקַרְדִּינוֹתָא" דְּהֵינּוּ סוּד הַגְּבוּרוֹת
 שְׁבַמְעִי אִמָּא לְהוּצִיא דִּינִין כְּדִי שַׁעַל יָדָם יִבְרַר בְּחִינַת הַסִּיגִים וַיִּפְרִיד מֵהֶם הַקְּלִיפּוֹת
 שְׁבַשְׁבַּעָה מַלְכִים וְעַל יְדֵי כֵן נִתְקִימוּ הַשְּׁבַעָה מַלְכִים.

וְעַל הָאִי וְעַל סוּד זֶה שְׂאִמְרָנוּ שְׂהָיוּ הַשְּׁבַעָה מַלְכִים נִיצוּצִין דְּנִפְקִין וְדַעְכִּין לְאַלְתֵּר
 תְּנִינָא בְּמִתְנִיתָא דִּילָן לְמַדְנוּ בְּרִייתָא שְׁלֵנוּ, דְּנִיצוּצָא
 אָפִיק זִיקִין בְּזִיקִין (נ"א דְּבוּצִינָא אָפִיק זִיקִין נִיצוּצִין) לְתַלְתַּל מָאָה
 וְעֶשְׂרִין עֵיבָר שְׂהַנִּיצוּצָא שְׁהֵן הַגְּבוּרוֹת שְׁבַבִּינָה שְׂהֵם בְּחִינַת בּוּצִינָא דְקַרְדִּינוֹתָא
 הוּצִיא נִיצוּצוֹת שְׂהָיוּ לְוַהֲטִים שְׂהֵם הַשְּׁבַעָה מַלְכִים, שְׁנַחֲלָקוּ וְנִתְפֹּזְרוּ לְשִׁךְ צַדִּידִים. כִּי
 שְׁבַעָה מַלְכִים נִקְרָאִים אֲד"ם וּז' פַּעֲמִים אֲדָם גִּימ' שִׁט"ו וְעַם ה' גְּבוּרוֹת מִנְצַפ"ךְ שְׁבַמְעִי
 אִמָּא הָרִי שִׁךְ, אוֹ כְּמִנִּין ל"ב נְתִיבוֹת חֲכָמָה שְׁכַל אֶחָד כְּלוּל מֵעֶשֶׂר הָרִי שִׁךְ, וְאַפְשָׁר ג"כ

הַלִּימוּד הַיּוֹמָה

נִיתֵן לְהַקְדִּישׁ עֲבוּר הַנִּצְחוֹת אוֹ לְרִפּוּאָה / הַצִּלְחָה טל' 02-6249000

במנין ה' פעמים דין גי' ש"ך. **וְאֵנֹן זִיקִין, עֲלֵמִין קְדָמַי אֶקְרוֹן**
 ואלו הש"ך ניצוצין נקראים עולמות ראשונים שהם עולם הנקודים, **וּמִיתוּ**
לְאֵלֶּהָר ומתו מיד כי נכנסו למלוך בכליהם ונשברו. **לְבִתָּר נָפִיק אוֹמָנָא**
 (ס"א מָאנָא) **לְאוֹמְנוּתִיהָ** ועתה חוזר רשב"י לדבריו הראשונים ואומר לאחר
 שנתקן עתיקא קדישא כעין זכר ונוק' אז יצא האומן לאומנותו דהיינו האומן הוא בוצינא
 דקרדינותא יצא להוציא את דיניו כדי שעל ידי דיניו יברר ויפריד בחינת הסיגים והקליפות
 שבשבעה מלכים שעלו במו"ס דא"א, **וְאֶתְתִּקֵּן בְּדָכָר וְנוֹקְבָא** ואז נתקנו
 ונתבררו פרצופי או"א ונתלבש א"א באו"א, דהיינו שאו"א הלבישו לחג"ת דא"א, וגם
 נתקנו השבעה מלכים בסוד זכר ונקבה ונתקן "הדר" שם מ"ה ואשתו מהיטבאל, **וְהֵינִי**
זִיקִין דְּאֶתְדַּעְכוּ וּמִיתוּ, הַשְׁתָּא אֶתְקִיָּים כְּלָא ואלו הניצוצות
 דשבעה מלכים שנכבו ומתו אשר יצאו מבוצינא דקרדינותא קודם התיקון, הנה עתה
 כשהגיעה עת התיקון נתקנו ונתקיימו כולם על ידי שם מ"ה.

מבאר תיקון זו"ן שנבררו ע"י א"א

מְבֻצֵּינָא דְקַרְדִּינוּתָא מהמאור החזק דהיינו גבורה דעתיק שבחכמה דא"א
 שהיא שורש כל הדינים שנגזה במעי אמא [קא], **נָפִק נִיצוּצָא,**

אור הרשב"י

[קא] ונביא הקדמה קצרה להבין מה זה "בוצינא דקרדינותא" מספר ידיד נפש דף ע"א וז"ל:
 ענין הבוצינא דקרדינותא יובן במ"ש הארז"ל:
 והנה זו הגבורה דעתיק הגנוזה תוך מוחא
 דא"א, נקראת בוצינא דקרדינותא בכל מקום,

ר"ל נר החזק. ואמנם שאר הגבורות אפשר
 שיקראו כך בדרך השאלה, אבל סתם בוצינא
 דקרדינותא היא זו הגבורה דעתיק הגנוזה
 בהאי מוחא, והיא שורש לכל הגבורות כולם.
 וז"ש בפרשת פקודי ת"ה, שירותא

הלימוד היומיומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

פִּטְיָשָׁא תִּקְיָפָא יצא ניצוץ שהוא סוד הגבורות שבמעיי אמא הנמשכות אליה מגבורה דעתיק והוא כח גדול כפטיש חזק, **דְּבַטְשׁ, וְאַפִּיק זִיקִין עַלְמִין קְדָמָי** שהכה ועורר בכלים שירדו לבי"ע והוציא והעלה את הניצוצות של עולמות הראשונים שהם השבעה מלכים שירדו לבי"ע, **וּמַתְעָרְבִי** (ד"א ומתדככי) **בְּאִירָא דְכִיָּא** אותם הניצוצות שברר מתערבים עם האויר הטהור שהוא החסד דעתיק שבתוך כתר דא"א שממנו נמשכה חיות דאבא דהיינו שהניצוצין שנתבררו ע"י בוצינא דקרדינותא נמתקו ע"י אוירא דכיָא, **וְאַתְבַּסְמוּ דָא בְּדָא** ועל ידי זה נתבסמו ונמתקו הניצוצין כי התערבו באוירא דכיָא שהוא חסד דא"א.

כִּד אֶתְחַבְּרוּ אָבִיָּא וְאִמָּא וזה הבסום וההמתקה היתה כאשר התחברו אבא ואמא להוציא את ז"א, **וְהָהוּא אָב הוּא מְרוּחָא דְגִנְיָז בְּעֵתִיק יוֹמִין** וזה האב דהיינו אבא הוא מהרוח הגנוז בעתיק יומין, כלומר שנמשך

אור הרשב"י

וכאשר הוצינא הוזה במש גו מחשבה (וכבר ראינו שבטישה הוא ענין זיווג) מעלה את הברורים מבחינת השכ"ה ניצוצין שראינו לעיל ושם מתבררים, היינו במקומם היכן שנפלו. וענין הברור הוא, שהחלק הטוב שבהם דהיינו הקדושה שבהם שנפלה בשבירה נתקן שם, והפסולת שהם הסיגים מתברר וזריק לה. ומהטוב הזה נעשה בחינת או"א, וכיון שמהסיגים לא היה ניתן לעשות או"א לכן נזרקו. וכעת מובן מ"ש לפנינו, מבוצינא דקרדינותא, היינו גבורה דעתיק הגנוז במו"ס דא"א.

דמהימנותא (תחילת האמונה, תחילת עולם האצילות) גו מחשבה (היינו במוח החכמה) במש בוצינא דקרדינותא וכו'. והענין כי א"א שהוא רישא דמהימנותא (כי אכן א"א הוא תחילת האצילות) היה מברר מגו מחשבה דיליה, היינו בחכמה שלו שהיא חכמה סתימאה דביה, כל הברורים שבז' המלכים בבחינת מ"נ כדי לעשות מהם בחינת פרצופי או"א, כי אין ברור אלא במחשבה. והנה, הבוצינא דקרדינותא, דהיינו גבורה דעתיק שורש לכל הגבורות כולם, בכוחה יכולה המחשבה לברר הברורים שדברנו עליה.

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000